

ΕΛΕΝΗ Α. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
Δρ.Ν ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ

ΑΘΗΝΑ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2003

ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ Η ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ

1. Το Σύνταγμα εκτός από την προστασία της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας (άρθρ. 5 παρ.1), προστατεύει την ιδιωτική ζωή (άρθρ. 9 παρ. 1), καθιερώνει δικαίωμα προστασίας από τη συλλογή επεξεργασία και χρήση των προσωπικών δεδομένων (άρθρ. 9Α) και κατοχυρώνει το απολύτως απαραβίαστο του απορρήτου των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο (άρθρ. 19). Οποιαδήποτε ενέργεια παρακωλύει την ελεύθερη επικοινωνία και ανταπόκριση είναι αντίθετη στο Σύνταγμα. Το Σύνταγμα προστατεύει τη γενικότερη επικοινωνία, π.χ. την αλληλογραφία, όχι μόνο την εσωτερική της πλευρά, το περιεχόμενό της, αλλά και την εξωτερική της πλευρά.
2. **Εσωτερική πλευρά της επικοινωνίας.** Στην εσωτερική πλευρά ανάγεται το περιεχόμενο της επικοινωνίας. Το Σύνταγμα καθιερώνει το απόρρητο της επικοινωνίας, ορίζοντας ότι το απόρρητο των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι απόλυτα απαραβίαστο. Σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του αρθρ. 19 του Συντάγματος το απόρρητο της επικοινωνίας κάμπτεται για τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους (εθνική ασφάλεια και διακρίβωση σοβαρών εγκλημάτων) και υπό τις εγγυήσεις δικαστικής αρχής σύμφωνα με τις προϋποθέσεις για νόμιμη άρση του απορρήτου που θέτει ο ν. 2225/1994 «Εθνική Επιτροπή Απορρήτου των Επικοινωνιών».
3. **Εξωτερική πλευρά επικοινωνίας.** Στην εξωτερική πλευρά ανήκει κυρίως η **κίνηση της αλληλογραφίας**. Στα εξωτερικά στοιχεία της επικοινωνίας - αλληλογραφίας ανήκουν το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση, το επάγγελμα ή η ιδιότητα του αποστολέα, ο τόπος αποστολής, ο χρόνος αποστολής, ο χρόνος παράδοσης, το ονοματεπώνυμο, διεύθυνση επάγγελμα, ιδιότητα του

παραλήπτη. Αμφισβητείται αν τα εξωτερικά στοιχεία της επικοινωνίας υπάγονται στη συνταγματικά προστατευόμενη σφαίρα του απορρήτου¹. Κατά τη μία άποψη τα εξωτερικά στοιχεία δεν υπάγονται στο 19 παρ. 1 και επομένως δεν προστατεύονται². Κατά την αντίθετη άποψη τα εξωτερικά στοιχεία εξομοιώνονται προς τα εσωτερικά και απολαύουν της ίδιας προς αυτά συνταγματικής προστασίας. Ορθότερη φαίνεται η ενδιάμεση θέση κατά την οποία τα εξωτερικά στοιχεία εμπίπτουν στο περιεχόμενο του άρθρου 19 παρ. 1 εδ. α, δεν είναι όμως απαραίτητη η τήρηση της προβλεπόμενης ειδικής διαδικασίας άρσεως του εσωτερικού απορρήτου, αλλά αρκεί παραγγελία δικαστικής αρχής. Δεν δεσμεύεται βέβαια ο νομοθέτης να υπαγάγει την άρση και του εξωτερικού απορρήτου στην ειδική αυτή διαδικασία.

4. Σύμφωνα πάντως με τη γνώμη, την οποία ακολουθεί και η νομολογία του ΕΔΔΑ, τα εξωτερικά στοιχεία υπάγονται στο απόρρητο³. Η νομολογία του ΕΔΔΑ δέχεται, ότι η καταγραφή (και γνωστοποίηση στις αστυνομικές αρχές) όλων των αριθμών, που καλεί συγκεκριμένη τηλεφωνική συσκευή, χωρίς τη συναίνεση του συνδρομητή, συνιστά επέμβαση στην «αλληλογραφία» του τελευταίου, κατά την έννοια του άρθρου 8 ΕΣΔΑ⁴ (ΕΔΔΑ 2.8.1984, Malone κατά Ηνωμ. Βασιλείου, A 82, σ. 37-38).

¹ Βλ. Χρυσόγονο, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα σ. 240.-

² Βλ. ΠλημΑθ (Βουλ.) 3533/1999, ΝοΒ 2000, σελ. 1662. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση κρίθηκε η νομιμότητα εισαγγελικής παραγγελίας για την άρση του απορρήτου, δηλ. δικαστικής αρχής και όχι διοικητικής αρχής. Με το Βούλευμα κρίθηκε, ότι στο απόρρητο των τηλεπικοινωνιών δεν υπάγονται τα εξωτερικά στοιχεία της επικοινωνίας. Η κρίση αυτή είναι ορθή με την έννοια ότι τα εξωτερικά στοιχεία δεν υπάγονται στο κλασικό εσωτερικό απόρρητο, όχι όμως και με την έννοια ότι δεν απολαύουν οποιασδήποτε συνταγματικής προστασίας και συγκεκριμένα ότι δεν υπάγονται στο διευρυμένο περιεχόμενο του άρθρου 19 παρ. 1 εδ. α. Ορθά κατ' αποτέλεσμα έκρινε το βούλευμα ότι τα στοιχεία αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη διακρίβωση ληστείας χωρίς να απαιτείται η τήρηση της ειδικής διαδικασίας άρσεως του απορρήτου. Βλ. επίσης την κριτική του Βουλευματος όπ. παρ. σελ. 1664 επ. προς την κατεύθυνση, ότι έπρεπε εν προκειμένω να τηρηθεί η ειδική διαδικασία άρσεως του απορρήτου.

³ Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα Α', σ. 351.- Αντίθετα Μάνεσης 4, Ατομικές Ελευθερίες σ. 238.- Υπέρ της πρώτης απόψεως η Πλημ.Αθ 40/1977, Ποιν.Χρον 1977 σ. 595.- Υπέρ της δεύτερης απόψεως η ΠλημΑθ 3533/1999 (βούλ) ΝοΒ 2000, σ. 1662.-

⁴ «1. Παν πρόσωπον δικαιούται εις τον σεβασμόν της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και της αλληλογραφίας του. 2. Δεν επιτρέπεται να υπάρξει επέμβασις δημοσίας αρχής εν τη ασκήσει του δικαιώματος τούτου, εκτός εάν η επέμβασις αυτή προβλέπεται υπό του νόμου και αποτελεί μέτρον το οποίον εις μίαν δημοκρατικήν κοινωνίαν, είναι αναγκαίον δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την οικονομικήν ευημερίαν της χώρας, την προάσπισιν της τάξεως και την πρόληψιν ποινικών

5. Η προστασία των εξωτερικών στοιχείων της επικοινωνίας προκύπτει από περισσότερες διατάξεις του Συντάγματος. Τα εξωτερικά στοιχεία της επικοινωνίας δεν ανάγονται στο κλασικό (εσωτερικό) απόρρητο, προστατεύονται όμως τόσο συνταγματικά, όσο και με διατάξεις της κοινής νομοθεσίας. Το Σύνταγμα απαγορεύει την παρακολούθηση της αλληλογραφίας, δηλαδή του περιεχομένου, αλλά και της κίνησης της αλληλογραφίας. Απαγορεύεται όχι μόνον η παραβίαση του απορρήτου, αλλά και η συλλογή στοιχείων σχετικών με την επικοινωνία και την αλληλογραφία, όπως π.χ. ο αριθμός των επιστολών, που δέχεται ή ταχυδρομεί κάθε άτομο, τα ονόματα των αποστολέων, από τους οποίους δέχεται επιστολές ή έντυπα ή των παραληπτών, προς τους οποίους ταχυδρομεί ή η καταγραφή και συλλογή άλλων συναφών στοιχείων. Ενέργειες αυτού του είδους παραβιάζουν θεμελιώδη δικαιώματα. Δεν είναι συνταγματικά επιτρεπτή η παρακολούθηση της κίνησης της αλληλογραφίας για την διακρίβωση, αν συγκεκριμένος παραλήπτης έλαβε ή όχι και αν ναι πόσες επιστολές έλαβε από συγκεκριμένο αποστολέα (π.χ. πολιτικό κόμμα, σωματείο, γενικότερα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, αν είναι παραλήπτης συγκεκριμένης εφημερίδας, πολιτικού ή άλλου εντύπου ή «ανοιχτής επιστολής» κλπ.), ανεξάρτητα από το ότι δεν παραβιάζεται το κλασικό απόρρητο της αλληλογραφίας, διότι πρόκειται για στοιχεία όχι κρυμμένα, αλλά εμφανή.
6. Το άρθρο 19 παρ. 1 δεν προστατεύει μόνο το κλασικό εσωτερικό απόρρητο της επικοινωνίας, αλλά κάθε μορφή ιδιωτικής επικοινωνίας⁵. Ζήτημα γεννάται αναφορικά προς την κάμψη της αναφερόμενης στα εξωτερικά στοιχεία συνταγματικής προστασίας. Τα στοιχεία που συνθέτουν το εξωτερικό απόρρητο είναι φανερά. Είναι στοιχεία, τα οποία μπορούν να διαπιστωθούν από οποιονδήποτε ταχυδρομικό υπάλληλο ή άλλο πρόσωπο, το οποίο μεσολαβεί στην αλυσίδα της επικοινωνιακής διαδικασίας π.χ. από το θυρωρό

παραβάσεων, την προστασίαν της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων».

της πολυκατοικίας, όχι όμως και από οποιονδήποτε τρίτο, ο οποίος δεν έχει όπως οι προηγούμενοι πρόσβαση ως εκ της ιδιότητός του στην όλη διαδικασία της επικοινωνίας. Η φύση των εξωτερικών στοιχείων ως «φανερών» τα διαφοροποιεί σημαντικά από το κλασικό εσωτερικό απόρρητο. Τα εξωτερικά στοιχεία απολαύουν της συνταγματικής προστασίας του άρθρου 19 παρ. 1, καθόσον εντάσσονται στην επικοινωνία, όμως δεν ανάγονται στο κλασικό εσωτερικό απόρρητο, ακριβώς διότι είναι εμφανή. Κατά συνέπεια η συνταγματική προστασία του εξωτερικού απορρήτου, δεν είναι του ίδιου περιεχομένου με εκείνη του κλασικού εσωτερικού απορρήτου. Παράλληλα τα δύο απόρρητα εσωτερικό και εξωτερικό δεν έχουν την ίδια ένταση, καθόσον το κλασικό απόρρητο αναγόμενο στο περιεχόμενο της επικοινωνίας έχει οπωσδήποτε μεγαλύτερη σπουδαιότητα. Στην περίπτωση των εξωτερικών στοιχείων της επικοινωνίας δεν τίθεται ζήτημα προστασίας του απορρήτου με την έννοια της μη αποκάλυψης του περιεχομένου της επικοινωνίας. Ως εκ τούτου η συνταγματική προστασία των εξωτερικών στοιχείων διαφοροποιείται από το εσωτερικό απόρρητο με την έννοια, ότι υπάγεται στις εξαιρέσεις του 19 παρ. 1 εδ. β, όχι όμως περιοριστικά, όπως το εσωτερικό απόρρητο. Με άλλη έκφραση η κάμψη του εξωτερικού απορρήτου είναι δυνατή, όχι μόνο για λόγους εθνικής ασφαλείας, ή για διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων, καθόσον οι λόγοι αυτοί έχουν αποκλειστικό χαρακτήρα μόνο για το κλασικό εσωτερικό απόρρητο, άλλα και για άλλους λόγους που ορίζει ο νόμος. Η νομοθετική εξουσιοδότηση του εδ. β έχει ευρύτερο περιεχόμενο προκειμένου για το εξωτερικό απόρρητο. Είναι δηλ. δυνατή η άρση του στο πλαίσιο ανακριτικής διαδικασίας και για άλλα και όχι μόνο για ιδιαίτερα σοβαρά εγκλήματα. Στο περιεχόμενο της νομοθετικής εξουσιοδότησης του εδ. β ανήκει η οριζόμενη από το νόμο εξουσία των ανακριτικών αρχών για συλλογή στοιχείων, εγγράφων κλπ. Όταν τα εξωτερικά στοιχεία της αλληλογραφίας αποτελούν και στοιχεία απαραίτητα για τη διακρίβωση εγκληματικών πράξεων, το εξωτερικό απόρρητο κάμπτεται. Η κάμψη του εξωτερικού απορρήτου αφορά τους λόγους και όχι την αρχή, η οποία κατ' εξαίρεση δεν

⁵ Βλ. Δημητρόπουλο, Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου, 2001, σ. 1048επ.

δεσμεύεται. Η αρμόδια αρχή είναι κατά το άρθρο 19 παρ. 1 εδ. β η δικαστική αρχή. Το ίδιο πάντως θα ίσχυε και χωρίς ρητή αναφορά της συνταγματικής διάταξης, καθόσον κατά γενικότερη πάγια αρχή που θέτει ο συντακτικός νομοθέτης και η οποία συνάγεται από το περιεχόμενο περισσότερων συνταγματικών διατάξεων, η δικαστική αρχή είναι η εγγυήτρια των συνταγματικών δικαιωμάτων. Στην έννοια της δικαστικής αρχής υπάγονται οι δικαστικοί λειτουργοί που απολαύουν συνταγματικής προστασίας (ισοβιότητα κλπ), έτσι ώστε να διασφαλίζονται οι προϋποθέσεις επιτέλεσης του δικαστικού έργου. Δεν ανήκουν στην έννοια της δικαστικής αρχής κατά το Σύνταγμα όργανα της διοίκησης που εκτελούν ανακριτικά έργα. Η ανάθεση ανακριτικών έργων δεν μετατρέπει τη «Διοίκηση» σε «Δικαιοσύνη», καθόσον τούτο θα οδηγούσε σε καταστρατήγηση του Συντάγματος. Άλλωστε η μέσω της δικαστικής εξουσίας προστασία των συνταγματικών δικαιωμάτων είναι κυρίως προστασία απέναντι στη Διοίκηση. Η εξομοίωση των διοικητικών οργάνων που ασκούν διοικητικά καθήκοντα με τις δικαστικές αρχές, δεν είναι δυνατή.

7. Οι πιθανές διαδικαστικές εκδοχές είναι α) χορήγηση των εξωτερικών στοιχείων μετά από αίτηση διοικητικών αρχών β) μετά από παραγγελία δικαστικής αρχής γ) μετά από τήρηση της ειδικής διαδικασίας άρσης του απορρήτου. Η πρώτη λύση αποκλείεται για λόγους που ήδη εκτέθηκαν. Ορθή επίσης δεν φαίνεται - εφόσον ρητά δεν το ορίζει ο νόμος - και η τρίτη λύση λόγω της σημαντικής διαφοροποίησης εσωτερικού και εξωτερικού απορρήτου και διότι επιπροσθέτως θα δημιουργούσε εμπόδια στη δράση των διωκτικών αρχών και στη διασφάλιση των απαραίτητων για τη διερεύνηση αξιοποιήσιμων πράξεων στοιχείων. Κατά συνέπεια ορθή είναι η ενδιάμεση λύση, η οποία είναι απόλυτα σύμφωνη με τις συνταγματικές διατάξεις και με την οποία αποφεύγονται τα μειονεκτήματα και εξασφαλίζονται τα πλεονεκτήματα.
8. Σύμφωνα με τα παραπάνω για την άρση του εξωτερικού απορρήτου εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του ΚΠΔ (π.χ. άρθρο 261 ΚΠΔ κλπ). Η ταχυδρομική εταιρία οφείλει να δώσει τα ζητούμενα στοιχεία που αφορούν την

εξωτερική πλευρά της αλληλογραφίας μετά από παραγγελία της αρμόδιας ανακριτικής δικαστικής αρχής.

9. Οι συνταγματικές διατάξεις δεσμεύουν τις ταχυδρομικές υπηρεσίες ανεξάρτητα από την ειδικότερη νομική τους μορφή, όπως άλλωστε ρητά ορίζεται μετά την τελευταία αναθεώρηση με το άρθρο 25 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος. Από τις σχετικές συνταγματικές διατάξεις συνάγονται συγκεκριμένες δεσμεύσεις των ταχυδρομικών υπηρεσιών, οι οποίες είναι απαραίτητες για την άσκηση των παραπάνω συνταγματικών δικαιωμάτων και οι οποίες άλλωστε εξειδικεύονται με διατάξεις της κοινής νομοθεσίας. Ο ΕΛΤΑ οφείλει να σέβεται την ιδιωτική ζωή (Σ. άρθρ. 9 παρ. 1) και το δικαίωμα προστασίας από τη συλλογή, επεξεργασία και χρήση των προσωπικών δεδομένων (άρθρ. 9Α) και το απαραβίαστο της επικοινωνίας (άρθρ. 19).

10. Συγκεκριμένα ο ΕΛΤΑ έχει υποχρέωση εχεμύθειας των στοιχείων, που αφορούν την κίνηση της αλληλογραφίας, τα οποία ανάγονται στο υπηρεσιακό απόρρητο, καθόσον περιέρχονται σε γνώση των υπαλλήλων του ΕΛΤΑ ως εκ της ιδιότητάς τους αυτής. Οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 2668/1998 «Οργάνωση του τομέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις» ορίζουν, ότι σε όλες τις ταχυδρομικές επιχειρήσεις και το προσωπικό τους εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα που αφορούν την προστασία του απορρήτου της ταχυδρομικής επικοινωνίας. Απαγορεύεται στις ταχυδρομικές επιχειρήσεις και στο προσωπικό τους να παρέχουν οποιαδήποτε πληροφορία που περιέρχεται στην αντίληψή τους από τη διαχείριση των ταχυδρομικών αντικειμένων σε κάθε μη εξουσιοδοτημένο πρόσωπο ή να παρέχει τη δυνατότητα σε αυτό να έχει πρόσβαση στην πληροφορία αυτήν. Σχετική είναι και η ρύθμιση του άρθρου 4 του ν. 2246/1994 «Οργάνωση και λειτουργία του τομέα τηλεπικοινωνιών», η οποία ρητά απαγορεύει και τιμωρεί όποιον με οποιοδήποτε τρόπο παραβαίνει τις υποχρεώσεις εχεμύθειας, σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, τήρησης του απορρήτου και διαφύλαξης της πνευματικής ιδιοκτησίας, του περιεχομένου

των μηνυμάτων και δεδομένων που μεταβιβάζονται ή μετάγονται μέσω των τηλεπικοινωνιακών συστημάτων.

11. Σύμφωνα με τον Κανονισμό Επιστολικού Ταχυδρομείου τα ταχυδρομικά γραφεία υποχρεούνται να παρέχουν πληροφορίες σχετιζόμενες με ταχυδρομικά αντικείμενα, πάσης φύσεως, κατατεθέντα ή αφιχθέντα. Επίσης υποχρεούνται να παραδίδουν προς εξέταση στελέχη, έντυπα και λοιπά υπηρεσιακά στοιχεία (πρωτότυπα ή αντίγραφα) υπό την προϋπόθεση, ότι οι πληροφορίες και τα στοιχεία αυτά θα χρησιμεύσουν για ποινική υπόθεση και θα μνημονεύεται αυτό ρητά στην αίτηση της Αρχής (άρθρο 36).

Ως ανακριτικές αρχές θεωρούνται κατά τις διατάξεις του άρθρου 37 του Κανονισμού πλην των Εισαγγελέων και Ανακριτών, οι Ειρηνοδίκες, οι Αστυνομικοί Υπάλληλοι και οι Αξιωματικοί της Χωροφυλακής, ή εν ελλείψει Αξιωματικών, οι διοικούντες Υπαξιωματικοί (αλλά οι Αστυνομικοί υπάλληλοι και οι Αξιωματικοί Χωροφυλακής μόνο επί ποινικών υποθέσεων).

12. Η ταχυδρομική επιταγή αποτελεί μορφή επικοινωνίας, ειδικότερη μορφή αλληλογραφίας, η οποία εμπίπτει στο ρυθμιστικό περιεχόμενο και προστατεύεται από τα άρθρα 9, 9Α και 19 του ισχύοντος Συντάγματος. Η απαγόρευση παρακολούθησης της αλληλογραφίας, του περιεχομένου, αλλά και της κίνησής της αλληλογραφίας, περιλαμβάνει και τις ταχυδρομικές επιταγές. Δεν είναι επιτρεπτή η συλλογή στοιχείων για την κίνηση της δι' επιταγών αλληλογραφίας συγκεκριμένου προσώπου (παραλήπτη) και ειδικότερα η καταγραφή του αριθμού των επιταγών που παραλαμβάνει, των ονομάτων των αποστολέων, ή και άλλων στοιχείων, όπως του χρόνου ή του ποσού κάθε επιταγής. Ο οικονομικός χαρακτήρας της επιταγής δεν αίρει τη συνταγματική προστασία και κυρίως όταν τα ζητούμενα στοιχεία δεν είναι αποκλειστικά και μόνο οικονομικού περιεχομένου δεν αναφέρονται δηλ. μόνο στο ποσό της επιταγής, αλλά και στο όνομα του αποστολέα, τον αριθμό των επιταγών, το χρόνο αποστολής κλπ.

13. Σύμφωνα με το νόμο 2343/95 συνεστήθη το ΣΔΟΕ, το οποίο έχει ως κύρια αποστολή σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 2 περιπτ. β την έρευνα, ανακάλυψη και δίωξη των οικονομικών εγκλημάτων, απατών, παραβάσεων και παράνομων πράξεων, σε αντικείμενα αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών, που τελέστηκαν (είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό) σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου, του ευρύτερου δημόσιου τομέα και της Εθνικής Οικονομίας γενικότερα. Στο άρθρο 4 παρ. 6 του ίδιου νόμου ορίζεται, ότι οι αστυνομικές, λιμενικές, στρατιωτικές και λοιπές αρχές και υπηρεσίες υποχρεούνται, όταν τους ζητηθεί, να συνδράμουν άμεσα και αποτελεσματικά τους υπαλλήλους του ΣΔΟΕ.

14. Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Συντάγματος για την παραβίαση του απορρήτου πρέπει πάντοτε να υπάρχει προηγούμενη εντολή αρμόδιου δικαστικού λειτουργού. Ως δικαστικοί λειτουργοί νοούνται εκείνοι που περιβάλλονται με τις συνταγματικές εγγυήσεις προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας (άρθρ. 87-91 του Συντάγματος), π.χ. ο ανακριτής, ο εισαγγελέας, ο πταισματοδίκης ή ο ειρηνοδίκης. Οι υπάλληλοι του ΣΔΟΕ, οι οποίοι σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο ασκούν ανακριτικά καθήκοντα δεν εμπίπτουν στην έννοια του δικαστικού λειτουργού. Επομένως η εξαίρεση από τους παραπάνω κανόνες του απαραβίαστου της επικοινωνίας είναι ζήτημα που αφορά τις Δικαστικές Αρχές. Η συγκέντρωση και παράδοση τέτοιων στοιχείων στις Αστυνομικές ή άλλες Αρχές είναι δυνατή με την τήρηση των προβλεπόμενων διαδικασιών μετά από παρέμβαση της Δικαστικής Αρχής και σχετικής εντολής προς τον ΕΛΤΑ.

Συμπερασματικά είναι δυνατή η χορήγηση εξωτερικών στοιχείων ταχυδρομικής επιταγής μετά από παραγγελία δικαστικής αρχής.